

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

Phetchabun Rajabhat Journal

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
โทร. 056-717141 โทรสาร. 056-717141 E-mail : research_pcru@hotmail.com

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

Phetchabun Rajabhat Journal

ผู้ประเมินอิสระหรือพิชญพิจารณา (Peer review) ตรวจสอบทางวิชาการประจำฉบับ

รองศาสตราจารย์ ดร. วัลลภ รัฐฉัตรานนท์	มหาวิทยาลัยเกษตร
รองศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ ประมวล	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศจี สุวรรณศรี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แขขวัญ สุนทรสารทูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยณรงค์ ขันผณี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลวรรณ วิภาจกษณกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กองบรรณาธิการที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร. ชาตรี นาคะกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
---------------------------	----------------------------

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช เรืองศรีตระกูล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร. อมร แสงมณี	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จินดา งามสุทธิ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยณรงค์ ขันผณี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พณณา ตั้งวรรณวิทย์
------------	---

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ตรีชฎา อุทัยดา
อาจารย์ณัฐพล ชัยทวีชนานนท์
อาจารย์สุวิมล พันธุ์ไธ

คณะกรรมการดำเนินงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงผกา แก้วกรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำราญ ท้าวเงิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงลักษณ์ เรืองวิทยาภรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นุทิศ เอี่ยมใส
อาจารย์ ดร. กานต์ อัมพานนท์
อาจารย์ ดร. ณัฐแก้ว ชื่องรอด
อาจารย์ ดร. ณัฐวุฒิ บึงจันทร์
อาจารย์ ดร. เสาวภา ชุมณี

ฝ่ายจัดการ

นางสาวชุติมา พุฒอ่อน
นางสาวศรินทิพย์ ผลประเสริฐ
นางสาวปิยนันท์ โอคำ
นายเกื้อกูล พิมพ์ดี
นายบรรจง สุรินทร์
นางรัตดา สำราญพันธุ์
นางสาวมณีนุช เกตุแพง
นางภาณุมาศ ทองสี
นางสาวรมิดา สายทอง
นางสาวธนาภรณ์ เนียมกลั่น

สำนักงาน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
โทรศัพท์ 056-717141 โทรสาร 056-717141 E-mail : research_pcru@hotmail.com

กำหนดเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

สารบัญ

หน้า

ยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุโรคเบาหวาน Strategic Development Model for Health Promotion in Elderly with Diabetes Mellitus พวงแก้ว จินดา สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์ และ สุชาติ แสงทอง Paungkaew Jinda Suphawan Vongkamjan and Suchart Saengthong	1
ผลของไฮโดรคอลลอยด์ต่อคุณภาพของแป้งก๊วยเตี๋ยวลำเรือรูป Effects of Hydrocolloids on Quality of Rice Noodles Flour Mix ขวัญจิตต์ อนุกุลวัฒนา Kwanjit Anukulwattana	11
ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ที่มีต่อมโนทัศน์และความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 The Effects of Concept Attainment Model on Mathematical Concept and Reasoning Ability in Parallel Lines of Mathayomsuksa II Students สถาปนา บุญมาก Sathapana Bonmark	21
การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบแจ้งเตือนกำหนดการสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม Assessment of User's Satisfaction on The Notification System for College of Industrial Technology กาญจนา เพิ่มพูล มานิสรา ระชะตะ และ หทัยรัตน์ เกตุมนีชัยรัตน์ Kanjana Phumpool Manisa Rachata and Hathairat Ketmaneechairat	33
การพัฒนาเว็บไซต์สำหรับการคำนวณค่าสอนพิเศษบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม Website Development for the Tuition Payment based on the Internet Case Study of College of Industrial Technology ชนิตา ภู่อมรัตน์ และ หทัยรัตน์ เกตุมนีชัยรัตน์ Chanita Phooamrat and Hathairat Ketmaneechairat	43

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มนักเรียนหญิงในจังหวัดกาฬสินธุ์

Factor Influences Narcotic Addition in Female Student, Kalasin Province

ชวลิต กองเพชร

Chawalit Kongpet

53

ความหลากหลายทางชีวภาพในป่าชุมชน ตำบลสวนเมี่ยง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

Biodiversity in Community Forests in Suan Miang Sub-district, Chat Trakan District,

Phitsanulok Province

สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์

Suphawan Vongkamjan

63

การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนสูงและต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏเพชรบูรณ์

A Discriminant Analysis of Factors Influencing Grade Point Averages of Phetchabun

Rajabhat University Students with High and Low GPA

อนุวัติ คุณแก้ว

Anuwat Koongaew

75

**การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนสูงและต่ำ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์**

**A Discriminant Analysis of Factors Influencing Grade Point Averages of
Phetchabun Rajabhat University Students with High and Low GPA**

อนุวัติ ภูณแก้ว¹

Anuwat Koongaew

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษาและสร้างสมการจำแนกประเภทในการคาดคะเน ความเป็นสมาชิกของกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงหรือกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 4 ปี) ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่กำลังเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ชั้นปีที่ 2 – 4 จำนวน 236 คน ประกอบด้วย นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.40 – 4.00 จำนวน 119 คน และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.60 – 2.00 จำนวน 117 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 8 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการศึกษานิสัยในการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของอาจารย์ การสนับสนุนของมหาวิทยาลัย การสนับสนุนของครอบครัว และความสัมพันธ์กับเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ คือ นิสัยในการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษา

2. ปัจจัยที่สามารถจำแนกประเภทนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ มี 2 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษา โดยตัวแปรทั้งสองตัวแปร สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงได้ถูกต้อง ร้อยละ 85.70 กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ได้ถูกต้องร้อยละ 88.90 และสามารถพยากรณ์ทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 87.30

3. สมการจำแนกประเภท ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน สามารถแสดงได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ : $Y = -5.862 + 1.415 (\text{นิสัยในการเรียน}) + 0.020 (\text{เวลาที่ใช้ในการศึกษา})$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน : $Z = 0.752 (\text{นิสัยในการเรียน}) + 0.569 (\text{เวลาที่ใช้ในการศึกษา})$

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คำสำคัญ : การวิเคราะห์จำแนกประเภท อิทธิพลต่อผลการเรียน

Abstract

The purposes of this research were to conduct a discriminant analysis of factors influencing student's grade and to construct a discriminant equation of reckoning membership of a group with high grades or a group with low grades. The sample consisted of 236 second-year third-year and fourth year students who were enrolled in the regular four-year undergraduate degree program at Phetchabun Rajabhat University in the first semester of academic year 2012, obtained using stratified random sampling technique. Only the students with accumulative grade point averages of 3.40 – 4.00 and 1.60 - 2.00 in the second semester of the academic year 2012 were screened for this study. The research instrument were 8 questionnaires : time for independent study, study habits, attitude toward learning, achievement motivation, quality teaching of teacher, the support of the university towards learning, support of parents and relationships in a group of friends. Data analysis was performed using stepwise discriminant analysis.

The results of the research were as follows :

1. The factors influencing the students high grades and low grades were study habits and time for independent study.

2. The factors which could discriminate the students with high grades and low grades comprised these 2 variables : study habits (X2) and time for independent study (X1). The variable was able to predict correctly 85.70 % of students with high grades, 88.90 % of students with low grades and 87.30 % of both groups.

3. The discriminated equations in raw-score and standard-score forms could be showed as follows :

Predictive equation in the raw-score form : $Y = -5.862 + 1.415(X2) + 0.020(X1)$

Predictive equation in the standard-score form : $Z = 0.752(X2) + 0.569(X1)$

Keywords : Discriminant Analysis, Influencing Grade Point Average

บทนำ

การจัดการศึกษาของนักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ แบ่งเป็น 2 ภาคเรียน กำหนดให้ประเมินผลทุกรายวิชาที่มีการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน การวัดผลต้องทำตลอดภาคการศึกษา โดยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น การสอบย่อย การรายงาน การทำงานกลุ่ม การสอบกลางภาคการศึกษา และให้มีการสอบปลายภาคการศึกษา ให้มีการประเมินผลการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยระบบค่าระดับคะแนน แบ่งเป็นระดับ 8 ตั้งแต่ดีเยี่ยม ดีมาก ดี ดีพอใช้ พอใช้ อ่อน อ่อนมาก และตก การตัดสินผลการเรียนนักศึกษาจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป ถ้าได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และไม่เคยได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า 2.00 จะได้รับเกียรตินิยมอันดับ 1 ถ้าได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49 และไม่เคยได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า 2.00 จะได้รับเกียรตินิยมอันดับ 2

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้มีผู้ศึกษา ดังนี้ ปัญญา ชูช่วย (2551 : 87-88) ได้ศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม เจตคติต่อการเรียน รายได้ของครอบครัว และ รายจ่ายต่อเดือน ส่วนมรุต ก้องวิริยะไพศาล (2549 : 144-145) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต คือ ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน เจตคติต่อการเรียนรู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องการศึกษาของผ่องใส เพ็ชรรักษ์ และคณะ (2555 : 64) ได้ศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย คือ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีสมาธิต่อการเรียน และการจัดการกับเวลาทางการเรียน นอกจากนี้ สิริสุดา เจริญขาง (2552 : 61-62) ได้วิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ คือ การใฝ่เรียนใฝ่รู้ และเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียน และปณิดา บุญพาวัฒนา และคณะ (2550 : 43) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา คือ นิัยการเรียนรู้ และความสัมพันธ์กับเพื่อน ส่วนอังสนา จันแดง (2550 : 16 – 17) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี คือ เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอน และพฤติกรรมทางการเรียน

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียน โดยผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย คณาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผนกำหนด นโยบายส่งเสริม ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นผลให้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ มีผลการเรียนสูงขึ้น และที่สำคัญ คือ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา และประโยชน์ต่อส่วนรวม และประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการ เรียนสูงและต่ำ
2. เพื่อวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ
3. เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.40–4.00 จำนวน 119 คน ส่วนกลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.60–2.00 จำนวน 117 คน แล้วนำมาวิเคราะห์อำนาจจำแนก (Discriminant Analysis)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามแบบปลายเปิดสำหรับสอบถามเวลาที่ใช้ในการศึกษา และ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 7 ฉบับ มีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 แบบสอบถามทั้ง 7 ฉบับมีค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1. แบบสอบถามนิสัยในการเรียน มีค่าอำนาจจำแนก 4.439–10.562 ค่าความเชื่อมั่น = 0.881
2. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน มีค่าอำนาจจำแนก 3.446–18.280 ค่าความเชื่อมั่น = 0.863
3. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าอำนาจจำแนก 4.957–9.918 ค่าความเชื่อมั่น = 0.84
4. แบบสอบถามคุณภาพการสอนของอาจารย์ มีค่าอำนาจจำแนก 5.747–11.090 ค่าความเชื่อมั่น = 0.851
5. แบบสอบถามการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยมีค่าอำนาจจำแนก 7.932–13.774 ค่าความเชื่อมั่น = 0.845
6. แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัว มีค่าอำนาจจำแนก 5.386–9.237 ค่าความเชื่อมั่น = 0.840
7. แบบสอบถามความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าอำนาจจำแนก 7.707–10.427 ค่าความเชื่อมั่น = 0.877

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ

ตารางที่ 1 ปัจจัยจำแนกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ

ที่	ปัจจัย	ค่า Wilk's Lambda
1	เวลาที่ใช้ในการศึกษา (X_1)	.589
2	นิสัยในการเรียน (X_2)	.687

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า มีปัจจัย 2 ปัจจัยที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ โดยร่วมกันจำแนก คือ เวลาที่ใช้ในการศึกษา (X_1) และ นิสัยในการเรียน (X_2)

2. การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ

ตารางที่ 2 ผลการจำแนกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ

กลุ่มจริง	จำนวน	กลุ่มที่คาดคะเน	
		กลุ่มผลการเรียนสูง	กลุ่มผลการเรียนต่ำ
.1กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง	119	102 (85.70%)	17 (14.30%)
.2กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ	117	13 (11.10%)	104 (88.90%)
สมการจำแนกประเภททำนายได้ถูกต้องร้อยละ 87.30			

จากตารางที่ 2 พบว่า การจำแนกประเภท สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงได้ถูกต้องร้อยละ 85.70 สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำได้ถูกต้องร้อยละ 88.90 และสามารถจำแนกทั้งสองกลุ่ม ได้ถูกต้อง ร้อยละ 87.30

3. สมการจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ : $Y = -5.862 + 1.415 (\text{นิสัยในการเรียน}) + 0.020 (\text{เวลาที่ใช้ในการศึกษา})$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน : $Z = 0.752 (\text{นิสัยในการเรียน}) + 0.569 (\text{เวลาที่ใช้ในการศึกษา})$

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ คือ นิสัยในการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษา

2. ปัจจัยที่สามารถจำแนกประเภทนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ มี 2 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษา โดยตัวแปรทั้งสองตัวแปร สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงได้ถูกต้องร้อยละ 85.70 กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ได้ถูกต้องร้อยละ 88.90 และสามารถพยากรณ์ทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 87.30

3. สมการจำแนกประเภท ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน สามารถแสดงได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = -5.862 + 1.415 (\text{นิสัยในการเรียน}) + 0.020 (\text{เวลาที่ใช้ในการศึกษา})$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z = 0.752 (\text{นิสัยในการเรียน}) + 0.569 (\text{เวลาที่ใช้ในการศึกษา})$

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ ตัวแปร 2 ตัวแปร ที่สามารถจำแนกนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ ได้แก่ นิสัยการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียน (X_1) เป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกนักศึกษา ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่านิสัยในการเรียนนั้นเกิดจาก

การเรียนรู้และการฝึกฝน ซึ่งนักศึกษาแต่ละคนสามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ นิสัยทางการเรียนส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาแต่ละคน สอดคล้องกับงานวิจัยของปนัดดา บุญพาพัฒนา และคณะ (2550 : 44) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา คือนิสัยการเรียนและ พิศุทธิ์ บัวเปรม และสุชีรา นวลคำแหง (2555 : 48) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก่อสร้าง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้เสนอแนะว่าให้อาจารย์ผู้สอน ปลุกฝังนิสัยการเรียนเพื่อให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในการมาเรียนให้ทันเวลา

1.2 เวลาที่ใช้ในการศึกษา (X_1) เป็นปัจจัยที่สามารถจำแนก นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน อาจเป็นเพราะว่า การที่นักศึกษาใช้เวลาศึกษาเพิ่มเติม จะทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของผ่องใส เพ็ชรรักษ์ และคณะ (2555 : 64) ที่พบว่าพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คือ การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน และผลการศึกษาของ เฮาส์ (House : 2002) ที่พบว่า จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ใช้ในการศึกษาหาความรู้ หรือทำการบ้าน เป็นตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังจากควบคุมตัวแปรอื่น ๆ นักเรียนที่ได้รับระดับคะแนนสูงกว่ามีแนวโน้มใช้เวลาต่อสัปดาห์มากกว่า ในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ

2. ผลการหาสมการจำแนกประเภทปัจจัยจากค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นมาตรฐานของตัวแปร คือ $Z = 0.752X_2 + 0.569X_1$ และเมื่อนำสมการจำแนกประเภทที่ได้ไปคาดคะเนความเป็นสมาชิกของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ พบว่า สมการจำแนกประเภท สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงได้ถูกต้อง ร้อยละ 85.70 สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ได้ถูกต้อง ร้อยละ 88.90 และสามารถจำแนกทั้งสองกลุ่ม ได้ถูกต้อง ร้อยละ 87.30 ซึ่งจะเห็นว่า ร้อยละของการจำแนกกลุ่มค่อนข้างสูงเข้าใกล้ร้อยละ 90 แสดงว่า การจัดกลุ่มทั้งสองกลุ่ม มีความคาบเกี่ยวกันน้อย ซึ่งทำให้สมการที่สร้างขึ้นมา จำแนกกลุ่มมีความแม่นยำสูงมากกว่าการที่กลุ่มทั้งสองมีความคาบเกี่ยวกันมาก ยุทธ ไกยวรรณ (2556 : 429) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยที่ผู้วิจัยนำมาวิจัย การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มผลการเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการศึกษานักวิจัยคนอื่น ๆ แล้วมีผลต่อผลการเรียน และผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม มีเวลาทำแบบสอบถามอย่างเพียงพอจึงทำให้ข้อมูลมีคลาดเคลื่อนน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ตัวแปรจำแนกนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ คือนิสัยการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้า ดังนั้นคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย เช่น อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ผู้อำนวยการส่งเสริมวิชาการ คณบดี รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะต่าง ๆ รวมทั้งอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา ควรจะพิจารณาถึงตัวแปรเหล่านี้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. นิสัยการเรียน และ เวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักในการจำแนกมาก ทำให้ผลการเรียนต่างกันมาก ดังนั้นนโยบาย การส่งเสริมการศึกษา ต้องปลุกฝังนิสัยการเรียนให้เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีสมาธิในการเรียน เตรียมตัวเรียนล่วงหน้าทุกครั้ง มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดการความรู้ (Knowledge Management) อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัย/คณะ ต้องให้นักศึกษามีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติมมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จได้ ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์และนักศึกษา คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยี การเกษตร และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่สนับสนุนทุนวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- ปนัดดา บุญวัฒนาและ คณะ. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและคุณภาพการให้บริการ คณะวิทยาการจัดการ. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิศุทธิ์ บัวเปรมและสุชีรา นวลกำแหง. (2555). การศึกษาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก่อสร้าง. วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร. 16(2), 44 – 49.
- พ่องใส เพ็ชรรักษ์และคณะ. (2555). การศึกษาถึงการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มรุต ก้องวิริยะไพศาล. (2549). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ .มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 1 ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2556). การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : บริษัท วี พรินท์ . (1991) จำกัด.
- สิริสุดา เจริญขาง. (2552). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อังสนา จันแดง. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา หลักการคณิตศาสตร์ สำหรับ นักศึกษาภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. กรุงเทพฯ : การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 47 : สาขาศึกษาศาสตร์.
- House, J. D. (2000). The Effect of Student Involvement on The Development of Academic Self-Concept. The Journal of Social Psychology. 140(2), 261 – 263.

